RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 12.689 van 23 januari 2018
in de zaak A. 223.982/XIV-37.586

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Charlotte Morjane
kantoor houdend te 1000 Brussel
Kolenmarktstraat 83
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 14 december 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 194.867 van 10 november 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 december 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek houden in dat de rechter aan een akte geen uitlegging mag geven die niet verenigbaar is met de bewoordingen of de inhoud ervan.

De beslissing tot weigering van verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten zijn twee afzonderlijke beslissingen. De modaliteit dat het weliswaar mogelijk is deze twee beslissingen met éénzelfde document aan de betrokkene ter kennis te brengen, *in casu* een bijlage 26*quater*, doet hieraan geen afbreuk. Verzoekers standpunt dat het zou gaan om een "fictieve kwalificatie van delen van de bijlage 26*quater* gegeven door vorige raadsman" mist dan ook feitelijke grondslag. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, is het bevel om het grondgebied te verlaten gemotiveerd door de vaststelling dat verzoeker "niet in bezit [is] van de in artikel 2 van de wet van 15.12.1980 bedoelde binnenkomstdocumenten". De vaststelling in het bestreden arrest dat "[d]e grieven die in het verzoekschrift ontwikkeld werden onder de artikelen 3 en 8 van het EVRM [...] gericht [zijn] tegen 'de tweede bestreden beslissing', i.e. het bevel om het grondgebied te verlaten" vindt wel degelijk steun in het rechtsplegingsdossier. In de mate dat verzoeker thans aanvoert dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de aangevoerde schendingen van de artikelen 3 en 8 van het EVRM ook had moeten betrekken op de beslissing houdende weigering tot verblijf, vraagt hij in wezen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen *ultra petita* zou oordelen hetgeen net een schending zou meebrengen van de door hem geschonden geachte bepalingen inzake de bewijskracht van het akten. Daarbij kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat in het verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de schending van artikel 8 van het EVRM niet uitdrukkelijk werd aangevoerd. Het eerste en het tweede onderdeel van het enige middel zijn kennelijk ongegrond.

Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op geen enkele wijze aangevoerd dat hij ingevolge de beslissing houdende weigering tot verblijf zou worden blootgesteld aan een ernstig en reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling. Verzoeker heeft in een theoretische uiteenzetting aangevoerd dat de "[v]erwerende partij […] enkel gebruik [kan] maken van de Dublin III-verordening van 26 juni 2013 nadat zij haar heeft uitgesproken over de vraag om asiel *sensu stricto* en enkel en exclusief met betrekking tot de subsidiaire bescherming" en die grief is door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitgebreid beantwoord in het bestreden arrest. De verwijzing naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens die stelt dat een asielaanvraag niet louter op formalistische en procedurele gronden mag worden verworpen, is te dezen niet dienstig. Het derde onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig januari tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Carlo Adams**